

akkurat det Samme. Staten har der bragt ikke ubetydelige Offre ved at tilstaa et Gaan netop for at ophjælpe en Industri af lignende Beskaffenhed som den, der her vil være Tale om. Jeg tillader mig derfor paa det Tidstændigste at anbefale denne Sag saavel til det høie Thing som til den høie Regjerings Overveielse. Det er min Overbevisning, at, hvis der ikke for de nuværende Fabrikker indtræder en Lettelse i den nærmeste Fremtid, saa vil det meget snart være til Ende med Forsøget her i Landet, og det Spørgsmaal, om det ikke her ligesom i andre Lande kunde være af stor Betydning for Landets materielle Udvikling, at Rosulfkerindustrien indførtes her, vilde da blive udstudt i en ubestemmelig Fremtid ad Calendas Grævas eller til Vinde Ende, Noget, som i alt Fald Mange med mig vilde beklage.

— Naaste jeg til Slutning maa tillade mig at gjøre en Hensigtning til den høitærede Justitsminister med Hensyn til Lov- og Ministerialtidenden. Jeg ser, at der paa Forslaget, som foreligger, er begjært en Bevilling af 10,000 Kroner til at sørge for en større Udbredelse af Rigsdagstidenden, og det er vist meget ønskeligt, at den bliver mere udbredt og læst, end tidligere har været Tilfældet; men det Samme er muligen i en endnu større Grad Tilfældet med Lov- og Ministerialtidenden. Som det fremgaar af Anmærkningerne til Lovforslaget har enhver af disse Tidender i dette Dieblik kun mellem 13- og 1400 Abonnenter. Det er jo vistnok et høist ringe Antal, som paa den Maade gjør sig bekendt med de Love, der udgaa. Jeg kan forstikke, at det er en Ting, som spores rundt om i Landet, at Folket i Virkeligheden ikke kender de Love, der selv i den allernyeste Tid ere udkomne. Jeg tror derfor, at en lignende Foranstaltning og en lignende Bevilling for den nævnte Tidendes Bedkommende vilde være meget heldbringende. Jeg vil med det Samme tillade mig at lægge et Ord ind for, at vi kunde faae et lidt behageligere Format for Lov- og Ministerialtidenden end det, der for Tiden haves. Det er en af de ubehageligste Bøger, man kan tage i sin Haand, dels paa Grund af Formatet og dels paa Grund af de Banskfeligheder, der ere forbundne med at finde Noget deri. Naar vi kunne finde Banskfeligbed ved at søge i Lov- og Ministerialtidenden, hvor kan det da være Andet end, at Folk ude i Landet, der faae fat paa denne Bog, maa finde, at det er et høist forunderligt, om jeg tør bruge det Udtryk, Misfmaast af Love, Forordninger og Andet, der er optaget sammen der. Jeg vil derfor henstille til den høitærede Justitsminister og eventuelt til Thinget og det kommende Udvalg, om der ikke af Lov- og Ministerialtidenden kunde foranstaltes, om jeg saa maa sige, en mere populær Udgave, som kunde blive solgt om i Landet. I gamle Dage kunde man faae Særtryk af de udkomne Love, som vare brugelige for Lægmand; Lov- og Ministerialti-

denden er ikke brugelig for Lægmand, thi der er mange Ting i den, der ikke interessere, og som alligevel fylde op. Hvis man derimod ligesom tidligere udgav Særtryk af Lovene og lod dem selges til en billig Pris i Kjøbstæderne og paa Landet, saa tror jeg, at dette vilde være en Foranstaltning, som vilde blive meget paaftjønnet, Noget, som jeg virkelig, saaledes som Forholdet nu for Tiden er, ligefrem anser for at være en Pligt.

Th. Nielsen: Jeg maa beklage, at Tilstanden og Stillingen er en saadan, at, hvad jeg har at sige, bliver af mere oppositionel og kritisk Natur, end det ellers vilde være. Angaaende den finantsielle Stilling i sin Helhed skal jeg ikke udtale mig videre, thi den er jo nu, forekommer det mig, saa gjennemsigtig, at Enhver kun behøver at offre en Limestid til at læse lidt i den lille Bog, der er bleven omdelt — jeg tænker her paa de statistiske Meddelelser — for at sætte sig ind deri; det forekommer mig, at der egentlig ikke kan siges noget Nyt om denne Sag. Jeg var fuldkommen enig med det ærede Medlem, der først havde Ordet, deri, at Regjeringen ikke kunde have nogen Fortjeneste af, at den finantsielle Stilling for Statskassens Bedkommende var saa god, som den egentlig er; men jeg troede egentlig heller ikke, at Noget, i det Mindste ikke Noget i denne Forsamling, mente, at Regjeringen havde nogen Fortjeneste i saa Henseende. Jeg troede, at det kun var udenfor, at det kun var hos Blade, Aviser og Folk, som i det Hele vare mindre bekendte med den politiske Stilling, at den Opfattelse kunde komme frem, at man tillagde Ministeriet en saadan Ros. I denne Henseende har jeg dog ganske vist gjort feil Regning, forsaavidt som det ærede Medlem, der nu satte sig, jo hører til denne Forsamling, thi det lader sig ikke nægte, at han — og han sagde, at han talte paa Meningsfællers eller Venners Begne, og man maa altsaa betragte ham som et Slags Ordfører for Ministeriets Venner — mente, at Ministeriet fortjente Tak for den udmærkede finantsielle Tilstand, der er tilstede. Jeg tror dog imidlertid, man maa indrømme, at det, at Midlerne flyde rigelig, ikke kan tillægges Ministeriet som Fortjeneste. Derimod maa man vel undersøge, fra hvilke Kilder Midlerne indflyde, og mærkelig nok kom det ærede Medlem, skjøndt han syntes at være en varm Tilhænger af Ministeriet, paa alle de Punkter, han omtalte, i Opposition til Ministeriet; saavidt jeg opfattede ham, var det en selvstændig Opposition. Han var f. Ex. utilfreds med Bygningsafgiften, og det er jeg ogsaa, om end paa en noget anden Maade, end han omtalte. Den er jo imidlertid ikke nogen ny Bekjendt, men en Gjenstand, paa hvis Forandring vi i Klar og Dag have arbejdet, uden at have kunnet tvinge Regjeringen afsted i dette som i saa mange andre